

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

05.02.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Akcyza od samochodów osobowych wciąż generuje wątpliwości - o opodatkowaniu akcyzą pojazdów typu VAN oraz o napędzie „mild hybrid” na przykładzie wyroków WSA w Warszawie z 17 listopada 2023 r. (sygn. akt. III SA/Wa/1636/23, III SA/Wa/1637/23 oraz III SA/Wa/1638/23) oraz decyzji Dyrektora IAS we Wrocławiu (sygn. WIA-2023-00013).	3
Obowiązek podawania danych osób zagranicznych we wniosku o interpretację podatkową, wyrok WSA w Rzeszowie z 25 stycznia 2022 r., sygn. I SA/Rz 755/21	4

Akcyza od samochodów osobowych wciąż generuje wątpliwości – o opodatkowaniu akcyzą pojazdów typu VAN oraz o napędzie „mild hybrid” na przykładzie wyroków WSA w Warszawie z 17 listopada 2023 r. (sygn. akt. III SA/Wa/1636/23, III SA/Wa/1637/23 oraz III SA/Wa/1638/23) oraz decyzji Dyrektora IAS we Wrocławiu (sygn. WIA-2023-00013).

W ostatnim czasie odżyły wątpliwości związane z prawidłowym rozliczeniem podatku akcyzowego od samochodów osobowych. Niżej pokrótce omawiamy dwa rodzaje przypadków, które mogą okazać istotne z punktu widzenia Państwa organizacji i wygenerować ewentualne oszczędności w rozliczaniu akcyzy, bądź przyczynić się do eliminacji ryzyka przy tych rozliczeniach.

Pierwszy dotyczył możliwości opodatkowania akcyzą pojazdu osobowo-towarowego typu VAN z podwójnym rzędem siedzeń (tzw. Double Cab, brygadówka). Spółka zajmująca się produkcją tego rodzaju pojazdów zwróciła się do Dyrektora Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu o ich sklasyfikowanie dla celów rozliczania akcyzy, w drodze Wiążącej Informacji Akcyzowej (WIA). Chciała ona potwierdzić, że tego rodzaju pojazd „wielofunkcyjny” powinien być klasyfikowany w ramach pozycji CN 8704 jako pojazd ciężarowy, tj. pojazd silnikowy przeznaczony do transportu towarów. Wówczas nie powinien on w ogóle podlegać opodatkowaniu akcyzą. Przypomnieć w tym kontekście należy, że opodatkowaniu tym podatkiem podlegają wyłącznie samochody osobowe, zdefiniowane jako:

„pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym”.

Organy nie zgodziły się jednak ze Spółką, w efekcie w obu instancjach wydały decyzje (WIA), zgodnie z którymi omawiany pojazd typu VAN stanowi samochód osobowy podlegający opodatkowaniu akcyzą. Spółka złożyła skargi do sądu na te decyzje, po rozpatrzeniu których WSA w Warszawie

(w wymienionych na wstępie wyrokach) przyznał rację Spółce oraz uchylił niekorzystne dla niej decyzje. Sąd stwierdził, że akcyzie powinny podlegać tylko takie pojazdy „wielofunkcyjne”, w stosunku do których nie istnieją żadne wątpliwości, że ich zasadniczym przeznaczeniem jest przewóz osób. Z kolei w badanych przypadkach pojazdy typu VAN (nawet z podwójnym rzędem siedzeń, przeznaczone jednak zasadniczo do przewozu towarów) nie powinny być w sposób automatyczny traktowane dla celów akcyzy jak np. samochody osobowe typu kombi, których niewątpliwie zasadniczym przeznaczeniem jest właśnie przewóz osób (i które m.in. z tego względu podlegają akcyzie). W ocenie sądu, nie należy dokonywać wykładni rozszerzającej przy klasyfikacji pojazdów do samochodów osobowych oraz nakładać akcyzy na samochody, w których funkcje przewozu osób oraz towarów są co najmniej równorzędne.

Drugi przypadek dotyczy zmiany praktyki polskich organów w sprawie rozliczania akcyzy od samochodów z napędem typu „mild hybrid”. Mimo braku zmiany przepisów w tym zakresie, podatnicy spotykają się ostatnio z licznymi przypadkami kontroli/wezwań ze strony organów, zmierzających do nałożenia na samochody osobowe będące mikro/miękkimi hybrydami akcyzy według standardowej stawki (tj. dwukrotnie wyższej niż stawka przewidziana dla samochodów hybrydowych).

Organy wzywają przedsiębiorców do skorygowania swoich rozliczeń (i dopłaty podatku), gdyż w ich ocenie pojazdy tego rodzaju powinny być zasadniczo uznawane za pojazdy o napędzie spalinowym – jako, że nie występują w nich co najmniej dwa alternatywne źródła zasilania do napędu pojazdu (tj. silnik elektryczny w takich pojazdach nie umożliwia ani sprawnego ruszenia z miejsca ani poruszania się nim/jazdy). Tytułem przykładu, Dyrektor IAS we Wrocławiu w decyzji WIA (sygn. sprawy WIA-2023-00013) wskazał m.in., iż pojazd hybrydowy dla celów akcyzy to pojazd posiadający co najmniej dwa alternatywne źródła zasilania do napędu: silnik spalinowy i silnik elektryczny, a napęd w tych pojazdach realizowany jest zamiennie – w trybie elektrycznym silnik spalinowy pojazdu jest wyłączony, a silnik elektryczny dostarcza cały moment obrotowy niezbędny do napędu pojazdu.

Omawiane sprawy potwierdzają, że w przypadku akcyzy od pojazdów samochodowych są jeszcze obszary (lub też pojawiają się nowe, związane np. z rozwojem technologii), które mogą budzić wątpliwości w wykładni przepisów oraz w efekcie stwarzać szanse na korzystniejsze rozliczanie podatku (bądź nawet jego brak), ale także rodzić ryzyko (i zaległości podatkowe).

Niewątpliwie stanowisko wyrażone przez WSA w Warszawie w zakresie pojazdów typu VAN ocenić należy korzystnie. W razie uprawomocnienia tych wyroków (na razie są one bowiem wciąż nieprawomocne) będą one mogły być wykorzystywane/powoływane w tzw. sytuacjach „na styku”, gdy dany pojazd rzeczywiście ma charakter wielofunkcyjny i ciężko jednoznacznie ocenić/przesądzić, który jego aspekt funkcjonalności (tj. przewóz osób v. transport towarów) jest przeważający. Sąd słusznie opowiedział się za podejściem, iż nie należy w takich sytuacjach dokonywać wykładni rozszerzającej oraz nakładać akcyzy na samochody, w których funkcje przewozu osób oraz towarów są równorzędne. Należy zgodzić się z poglądem wyrażonym przez sąd, iż akcyzie powinny podlegać tylko takie pojazdy wielofunkcyjne, w których nie ma żadnych wątpliwości co do tego, że ich zasadniczym przeznaczeniem (główną funkcją) jest przewóz osób.

Z kolei w sprawie dotyczącej akcyzy od pojazdów typu „mild hybrid” działania organów stanowią klasyczny przykład sytuacji, gdy wyższy podatek jest nakładany/oczekiwany przez organy bez zmiany w przepisach prawa. W przeszłości Ministerstwo Finansów wypowiadało się pozytywnie o możliwości uznawania pojazdów z napędem „mild hybrid” za samochody korzystające z obniżonych stawek akcyzy. Niemniej w wyniku zmiany wykładni tej kwestii (wynikające z decyzji klasyfikacyjnych podjętych na 69. Sesji Komitetu Systemu Zharmonizowanego), podejście to uległo zmianie na niekorzyść podmiotów roz-

liczających akcyzę od tego rodzaju aut (najczęściej w związku z ich zakupem z UE/spoza UE do Polski).

W powyższym kontekście, rekomendujemy szczególną ostrożność na etapie deklarowania i rozliczania należnej akcyzy (np. od sprowadzanych do Polski pojazdów), jak też bieżące monitorowanie praktyki organów podatkowych i sądów w podobnego rodzaju sprawach.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
MENEDŻER

Obowiązek podawania danych osób zagranicznych we wniosku o interpretację podatkową, wyrok WSA w Rzeszowie z 25 stycznia 2022 r., sygn. I SA/Rz 755/21

Zasadnicza oś sporu, która powstała wokół tego zagadnienia wynika z pytania czy organ interpretacyjny może pozostawić bez rozpatrzenia wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej złożony przez podatnika, jeśli w stanie faktycznym brak jest wskazania danych kontrahentów zagranicznych odnoszących się do przyszłych transakcji, które wnioskodawca planuje realizować i jeśli dane te nie mogą być w oczywisty sposób jemu znane na dzień złożenia wniosku o interpretację indywidualną?

W analizowanym wyroku, w ocenie organu wnioski nie spełniał wymogów formalnych, o których mowa w art. 14b § 3 i 3a Ordynacji podatkowej, w tym przedstawienia wyczerpującego opisu zdarzenia przyszłego. W związku z tym, organ wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia opisu sprawy w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych, poprzez wskazanie danych wszystkich zagranicznych kontrahentów będących osobami prawnymi, na rzecz których wnioskodawca będzie wypłacał wyna-

grodzenie (tj. nazwa i adres tych podmiotów, zagraniczny numer identyfikacyjny, rodzaj numeru wydany przez kraj jurysdykcji podatkowej oraz nazwa kraju).

W odpowiedzi na wezwanie, wnioskodawca wyjaśnił, że nie ma możliwości zidentyfikowania danych wymienionych przez organ w zakresie wszystkich potencjalnych podmiotów, z którymi mógłby w przyszłości realizować opisaną we wniosku transakcję. Dyrektor KIS uznał, że skarżący jedynie częściowo uzupełnił braki formalne wniosku, tj. wbrew zawartemu w wezwaniu żądaniu, nie uzupełnił przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego w zakresie informacji o zagranicznych podmiotach (osobach prawnych) mogących wziąć udział w transakcjach ze skutkami transgranicznymi i wniosek w tym zakresie był nadal niekompletny, co wykluczyło możliwość jego merytorycznego rozpatrzenia.

Sprawa trafiła do rozpatrzenia przez WSA, który uznał iż stanowisko organu kreuje sytuację, w której podatnik de facto jest pozbawiony prawa do uzyskania interpretacji indywidualnej w sprawie stricte podatkowej, dotyczącej zdarzenia przyszłego tylko z tego powodu, że w planowanych dopiero transakcjach wystąpić mogą kontrahenci będący podmiotami zagranicznymi co do których wnioskodawca nie posiada wiedzy i danych wymaganych przez organ. To z kolei uniemożliwia wnioskodawcy (na wczesnym etapie planowania określonych form działalności) poznanie konsekwencji podatkowych swoich zamierzeń i może w praktyce stanowić przeszkodę dla skutecznego i bezpiecznego (podatkowo) podejmowania tego typu inicjatyw z powodu braku ochrony jaką daje instytucja indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego. Zdaniem Sądu organ powinien więc wezwać stronę o uzupełnienie wniosku zastrzegając jednak, że chodzi o podanie danych, które na moment złożenia wniosku są w jej posiadaniu. Sąd zauważył przy tym, że wnioskodawca uzasadnił przyczyny z powodu których nie jest w stanie podać danych potencjalnych kontrahentów i w konsekwencji uchylił zaskarżone i poprzedzające postanowienie organu.

Zgodnie z powyższym stanowiskiem Sądu i ukształtowaną linią orzecniczą organ może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia, uszczegółowienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego tylko wówczas, gdy ich dotychczasowe przedstawienie uniemożliwia odpowiedź na pytanie/a zawarte we wniosku. Tym samym wezwanie do uzupełnienia wniosku nie może dotyczyć podania danych, które na moment jego złożenia są wnioskodawcy nieznane. Oznacza to, iż w art. 14b § 3a Ordynacji podatkowej ustawodawca nie stawia bezwzględnego wymogu podania przez wnioskującego o wydanie interpretacji indywidualnej danych kontrahentów, których znać nie może. Wymóg ten dotyczy podania tylko danych podmiotów zagranicznych znanych podatnikowi na moment złożenia wniosku. Niemniej jednak, pomimo istnienia argumentów optujących za obroną mocy ochronnej danej interpretacji podatkowej (także w odniesieniu do transakcji z udziałem podmiotów wprost niewymienionych we wniosku tj. nieznanymi podatnikowi na dzień składania wniosku), należy mieć na względzie fakt, iż organ podatkowy może próbować kwestionować funkcję ochroną płynącą z wydania takiej interpretacji.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

ADAM WAŁĘDZIAK
MŁODSZY KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwalifikacja w kontekście art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT usług udostępnienia spółce zasobów operacyjnych (pracowników) innych spółek wchodzących w skład grupy, wyrok NSA z 26 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 550/21	8
Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów należności z tytułu kredytów i pożyczek umorzonych w wyniku postępowania restrukturyzacyjnego, wyrok NSA z 26 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 548/21	8
Kwestia uwzględniania w ramach ulgi B+R kosztów kwalifikowanych, które zostały uwzględnione w kalkulacji dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE oraz z działalności objętej decyzją o wsparciu, wyrok NSA z 26 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 549/21	8
Przesłanki opodatkowania podatkiem liniowym dochodów wspólnika niemieckiej spółki komandytowej w przypadku powstania zakładu budowlano-montażowego w Polsce, wyrok NSA z 25 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 519/21	8
Kwestia kwalifikacji do odpowiedniego źródła przychodów z sublicencji, wyrok NSA z 24 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 1937/23	8
Zasady ustalenia kosztów uzyskania przychodów przy zwrocie środków z PPK, wyrok NSA z 18 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 435/21	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia oprocentowania nadpłaty powstałej w związku z orzeczeniem TSUE , wyrok NSA z 18 stycznia 2024 r., sygn. I FSK 2090/23	9
Kwestia odliczenia VAT od wydatków poniesionych przez gminę na budowę drogi , wyrok NSA z 18 stycznia 2024 r., sygn. I FSK 934/21	9
Kwestia zwolnienia z opodatkowania (na zasadach ogólnych) dochodów funduszu inwestycyjnego ze sprzedaży lub najmu nieruchomości , wyrok NSA z 16 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 462/21	10
Prawo do czynnego udziału członka zarządu w postępowaniu mającym na celu określenie osobie prawnej zobowiązania podatkowego z tytułu VAT – pytanie prejudycjalne do TSUE , postanowienie WSA we Wrocławiu z 25 stycznia 2024 r., sygn. I SA/WR 4/23	10
Przesłanki stosowania wyłączenia z art. 16 ust. 1 pkt 13d ustawy CIT do odsetek od pożyczki partycypacyjnej , wyrok WSA w Warszawie z 18 stycznia 2024 r., sygn. III SA/WA 2356/23	10
Brak możliwości zastosowania ulgi dla wspierających sport z art. 18ee ustawy CIT w przypadku, gdy podmioty sponsorowane są spółkami kapitałowymi , wyrok WSA w Poznaniu z 16 stycznia 2024 r., sygn. I SA/PO 757/23	11

Kwalifikacja w kontekście art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT usług udostępnienia spółce zasobów operacyjnych (pracowników) innych spółek wchodzących w skład grupy, wyrok NSA z 26 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 550/21

1) Usługi udostępniania pracowników innych spółek wchodzących w skład grupy, którzy pełnić mogą funkcje związane m.in. z: zarządzaniem oraz ustaleniem strategii, controllingiem, produkcją, jakością, sprzedażą i logistyką - nie są tożsame z usługami zarządzania i kontroli, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT ani nie stanowią świadczenia o podobnym charakterze – brak jest cech charakterystycznych dla tego rodzaju świadczeń. Spółka delegująca pracowników nie ma wpływu na działania tych osób. A zatem trudno jest mówić, że to świadczenie polegało na zarządzaniu i kontroli, skoro od momentu delegowania spółka delegująca traci uprawnienia do jakiegokolwiek wpływu na działania tychże pracowników.

2) W realiach niniejszej sprawy mamy do czynienia z pozyskiwaniem personelu, jednakże przez spółkę nabywającą świadczenie (usługobiorcę), bowiem to ona pozyskuje personel w ramach oddelegowania pracowników ze spółek z grupy. Natomiast patrząc od strony usługodawcy (a tak się powinno to czynić, tj. przesłanki te należało odnieść do usługodawcy i ustalić czy on pozyskuje personel) uznać należy, że w opisanym stanie faktycznym usługodawca nie pozyskiwał personelu, a jedynie oddelegowywał ludzi, którzy byli już w strukturach spółek z grupy. Trudno więc mówić tu o usługach pozyskiwania personelu. Pozyskiwanie miało miejsce, ale po stronie usługobiorcy a nie usługodawcy (podatnika).

Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów należności z tytułu kredytów i pożyczek umorzonych w wyniku postępowania restrukturyzacyjnego, wyrok NSA z 26 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 548/21

Skutek w postaci umorzenia należności z tytułu udzielonych kredytów bankowych następuje dopiero z chwilą wykonania układu. A wobec tego dopiero z tą chwilą możliwe jest zastosowanie art. 16 ust. 1 pkt 43 ustawy CIT skoro odnosi się on do „należności umorzonych”.

Kwestia uwzględniania w ramach ulgi B+R kosztów kwalifikowanych, które zostały uwzględnione w kalkulacji dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE oraz z działalności objętej decyzją o wsparciu, wyrok NSA z 26 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 549/21

Koszty kwalifikowane uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego, o których mowa w art. 18d ust. 6 ustawy CIT, oznaczają wszystkie koszty kwalifikowane stanowiące dla spółki odpowiednio koszty działalności prowadzonej na terenie SSE i koszty działalności prowadzonej na terenie wskazanym w decyzji — nie są objęte odliczeniem, o którym mowa w tym przepisie. Odliczeniu podlegałyby, natomiast koszty kwalifikowane, które nie są kosztami działalności przedmiotowo zwolnionej od podatku w oparciu o art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT.

Przesłanki opodatkowania podatkiem liniowym dochodów wspólnika niemieckiej spółki komandytowej w przypadku powstania zakładu budowlano-montażowego w Polsce, wyrok NSA z 25 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 519/21

Na gruncie art. 9a ust. 2 ustawy PIT o osiągnięciu przychodu, jako elementu konstrukcyjnego podatku, którego uzyskanie w podatku dochodowym stanowi (obok osiągnięcia dochodu) przedmiot opodatkowania, można mówić nie wcześniej, jak z dniem powstania obowiązku podatkowego. A zatem, skoro w realiach sprawy, obowiązek podatkowy podatnika powstanie w marcu 2020 r. (nie jest sporne, że ograniczony obowiązek podatkowy powstanie dla podatnika, na podstawie art. 5 ust. 3 polsko-niemieckiej UPO, dopiero po upływie 12 miesięcy od rozpoczęcia robót), to tym samym osiągnięcie przez niego pierwszego przychodu w rozumieniu art. 9a ust. 2 ustawy PIT także nastąpi w tym okresie. Finalnie to oznacza, że oświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 2 ustawy PIT podatnik może złożyć do dnia 20 kwietnia 2020 r.

Kwestia kwalifikacji do odpowiedniego źródła przychodów z sublicencji, wyrok NSA z 24 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 1937/23

1) O tym czy określony przychód stanowi, czy nie stanowi przychodu z kapitałów

pieniężnych powinien decydować pewien obiektywny charakter tego przychodu, a nie dosyć subiektywnie ujmowana kwestia czy dany podmiot dokonuje amortyzacji wartości niematerialno-prawnych, czy też nie dokonuje tej amortyzacji. Prawa majątkowe, których dotyczy wnioski, przy spełnieniu warunków z art. 16b ust. 1 ustawy CIT mogą być - co do zasady - uznane za wartości niematerialne i prawne. Argumentacja spółki przedstawiona w stanowisku co do braku możliwości uznania tych praw za wartości niematerialne i prawne ze względu na wystąpienie okoliczności przedstawionych w art. 16g ust. 14 ustawy CIT nie zasługuje na uwzględnienie.

2) Z literalnego brzmienia art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy CIT wprost wynika, że za przychody z zysków kapitałowych uważa się przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7 ustawy CIT, z wyłączeniem przychodów z licencji bezpośrednio związanych z uzyskaniem przychodów niezaliczanych do zysków kapitałowych oraz praw wytworzonych przez podatnika. Udzielenie przez spółkę innym podmiotom sublicencji jest odrębną od innych podejmowanych przez spółkę w ramach działalności gospodarczej czynności i nie jest ona objęta wyłączeniem o jakim mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy CIT. Tym samym, zakwalifikowanie przychodu uzyskanego z sublicencji do innych źródeł przychodów nie znajduje potwierdzenia w treści przepisu art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a ustawy CIT. W konsekwencji stwierdzić należy, że spółka będzie obowiązana zaliczyć przychody z sublicencji do zysków kapitałowych.

Zasady ustalenia kosztów uzyskania przychodów przy zwrocie środków z PPK, wyrok NSA z 18 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 435/21

Wpłaty dokonywane na rachunek PPK jego uczestnika mogą być uznane za koszt uzyskania przychodu w przypadku zwrotu środków z PPK uczestnikowi PPK przed ukończeniem 60 roku życia. Zgodnie z art. 30a ust. 15 ustawy PIT, koszt uzyskania przychodów stanowi wartość wszystkich wpłat dokonanych na rachunek PPK uczestnika PPK, tj. wpłat sfinansowanych ze środków uczestnika PPK, podmiotu zatrudniającego oraz Funduszu Pracy.

Kwestia oprocentowania nadpłaty powstałej w związku z orzeczeniem TSUE, wyrok NSA z 18 stycznia 2024 r., sygn. I FSK 2090/23

Nie można zaakceptować jako poprawnej wykładni organu, która w przypadku gdy spółka wystąpiła do organu z wnioskiem o zwrot odsetek w związku z wydanym przez TSUE wyrokiem z dnia 9 września 2021 r. w sprawie C-855/19, w efekcie doprowadziła do uznania, że oprocentowanie nadpłaty nie przysługuje spółce i pozbawiła w ten sposób spółkę rekompensaty za nienależne wpłaty podatku. W realiach przedmiotowych sprawy trzeba zwrócić uwagę, że to organ władzy ustawodawczej państwa, ukształtował przepisy, które okazały się sprzeczne z prawem unijnym. To państwo doprowadziło do tego, że podatnik płacił podatek, chociaż nie powinien go płacić, bo płacił przed terminem zapłaty wynikającym z przepisów ustawy VAT. Podatnik nie mógł się uchylić od obowiązku zapłaty, bo ten obowiązek zapłaty wynikał z ówczesnie obowiązujących przepisów ustawy VAT. Innymi słowy podatnik nie mógł odmówić zapłaty podatku, bo wtedy powstałaby zaległość podatkowa i musiałby płacić odsetki za zwłokę, a być może narażałby się nawet na odpowiedzialność karną skarbową. W tej sytuacji, biorąc pod uwagę te okoliczności, państwo nie może się uchylać od wypłaty oprocentowania jako demokratyczne państwo prawne, ponieważ w świetle art. 78 § 5 pkt 1 Ordynacji Podatkowej powinno wyrównać podatnikowi uszczerbek finansowy, jaki ten poniósł, płacąc podatek na podstawie ustawy podatkowej.

Kwestia odliczenia VAT od wydatków poniesionych przez gminę na budowę drogi, wyrok NSA z 18 stycznia 2024 r., sygn. I FSK 934/21

W analizowanej sprawie należało uznać, że w przypadku budowy drogi i kwestii odliczenia naliczonego podatku VAT od wydatków z tym związanych, gmina lokuje się w sferze imperium. W związku z tym nie przysługuje jej odliczenie podatku naliczonego od tych wydatków. Podstawą tego jest to, że budowa i utrzymanie dróg jest obligatoryjnym zadaniem własnym gmin. Droga ta jest przeznaczona do użytku wszystkich mieszkańców gminy i każdej osoby. W związku z tym ta droga będzie miała charakter publiczny.

Skoro tak to w zakresie kosztów przeznaczonych na szeroko rozumianą budowę tej drogi (i infrastruktury towarzyszącej) nie można mówić o wykonywaniu działalności gospodarczej, nawet w szerokim tego słowa znaczeniu.

Kwestia zwolnienia z opodatkowania (na zasadach ogólnych) dochodów funduszu inwestycyjnego ze sprzedaży lub najmu nieruchomości, wyrok NSA z 16 stycznia 2024 r., sygn. II FSK 462/21

Nie jest prawidłowe stanowisko funduszu, że z art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g ustawy CIT nie można wywodzić, iż dochody funduszy inwestycyjnych zamkniętych uzyskiwane z najmu nieruchomości, o których mowa w art. 24b ust. 1 ustawy CIT, podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych, tj. według stawki 19% albowiem „lit. g wprowadza jedynie opodatkowanie funduszy inwestycyjnych zamkniętych podatkiem od nieruchomości komercyjnych, przewidzianym w art. 24b ustawy CIT” - a zatem fundusz podlega jedynie opodatkowaniu szczególną formą podatku tj. tzw. podatkiem od nieruchomości komercyjnych. Przepis art. 17 ust. 1 pkt 57 ustawy CIT nie mówi o przychodach z budynków objętych tym podatkiem z art. 24b ustawy CIT, tylko określa nieruchomości, z których dochody mają być osiągnane, poprzez odesłanie do definicji z art. 24b ust. 1 ustawy CIT.

Prawo do czynnego udziału członka zarządu w postępowaniu mającym na celu określenie osobie prawnej zobowiązania podatkowego z tytułu VAT - pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie WSA we Wrocławiu z 25 stycznia 2024 r., sygn. I SA/WR 4/23

Czy art. 205 Dyrektywy 112 w związku z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (państwo prawa, poszanowanie praw człowieka) oraz art. 17 (prawo własności), art. 41 (prawo do dobrej administracji) i art. 47 (prawo do skutecznego środka zaskarżenia i prawo do sądu) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także gwarantowane przez prawo Unii Europejskiej: zasada proporcjonalności, prawo do rzetelnego procesu oraz prawo do obrony należy interpretować w ten sposób, że sprzeczna z nimi jest regulacja krajowa i oparta na niej praktyka

krajowa, zgodnie z którymi odmawia się osobie fizycznej (członkowi zarządu osoby prawnej), która może ponosić całym swoim majątkiem prywatnym solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe osoby prawnej z tytułu VAT, prawa do czynnego udziału w postępowaniu mającym na celu określenie osobie prawnej ww. zobowiązania podatkowego w formie ostatecznej decyzji organu podatkowego, a jednocześnie w odrębnym postępowaniu, zmierzającym do stwierdzenia solidtarnej odpowiedzialności rzeczony osoby fizycznej za zobowiązania podatkowe osoby prawnej z tytułu VAT, osoba ta pozbawiona jest adekwatnego środka do skutecznego zakwestionowania poczynionych wcześniej ustaleń i ocen, co do istnienia lub wysokości zobowiązania podatkowego osoby prawnej - zawartych w decyzji ostatecznej organu podatkowego wydanej uprzednio bez udziału tejże osoby fizycznej, która to decyzja w konsekwencji stanowi prejudycjat w tymże postępowaniu na mocy przepisu krajowego potwierdzonego praktyką krajową?

Przesłanki stosowania wyłączenia z art. 16 ust. 1 pkt 13d ustawy CIT do odsetek od pożyczki partycypacyjnej, wyrok WSA w Warszawie z 18 stycznia 2024 r., sygn. III SA/WA 2356/23

Należy podzielić stanowisko spółki, że definicja pożyczki partycypacyjnej jest zawarta w ustawie CIT. Skoro ustawodawca zdefiniował to pojęcie, ponieważ w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. I ustawy CIT po podaniu definicji zawarł w nawiasie zwrot „pożyczka partycypacyjna”, to nie miał potrzeby zawarcia odesłania do tego przepisu w późniejszej jednostce redakcyjnej (art. 16 ust. 1 pkt 13d ustawy CIT). W związku z tym nie można się zgodzić ze stanowiskiem organu, że to pojęcie nie zostało zdefiniowane w ustawie CIT i należy rozumieć je zgodnie z praktyką obrotu, jako „przekazanie przez inwestora (pożyczkodawcę) na rzecz przedsiębiorcy (pożyczkobiorcy) określonej kwoty pieniężnej w zamian za procentowy udział w zysku tego przedsiębiorcy z tytułu finansowanej inwestycji”. W definicji zawartej w ustawie CIT nie wspomina się o finansowaniu inwestycji, mamy tylko powiązanie z zyskiem osoby prawnej, który jest w określony sposób zdefiniowany. Nie można uznać, że w analizowanej sprawie odnośnie do przedmiotowej pożyczki istnieje związek, który

jest wskazany w art. 7b ustawy CIT. Z tego powodu, taka pożyczka, którą udzielono spółce, której oprocentowanie jest uzależnione od dochodowości inwestycji, a nie od osiągnięcia zysku lub określonej jego wysokości, nie jest pożyczką partycypacyjną, o której mowa w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. I ustawy CIT.

Brak możliwości zastosowania ulgi dla wspierających sport z art. 18ee ustawy CIT w przypadku, gdy podmioty sponsorowane są spółkami kapitałowymi, wyrok WSA w Poznaniu z 16 stycznia 2024 r., sygn. I SA/PO 757/23

W związku z faktem, że sponsorowane przez kluby nie są klubami, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o sporcie, do którego odsyła art. 18ee ustawy CIT, spółka nie może skorzystać z ulgi na finansowanie działalności

sportowej na podstawie art. 18ee ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 18ee ust. 2 pkt 1 ustawy CIT. W analizowanej sprawie bezsporne jest, że kluby, które są sponsorowane przez spółkę są spółkami kapitałowymi, których głównym zadaniem jest uzyskanie zysku. Z art. 28 ust. 1 ustawy o sporcie jasno wynika, że chodzi w nim o klub sportowy nie działający w celu osiągnięcia zysku. Ponadto wynika z niego, że dany klub powinien działać na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego. Z tego przepisu wynika, jak słusznie wskazał organ, że chodzi w nim o dofinansowywanie miejscowych klubów, których głównym celem nie jest uzyskiwanie zysku, a rozwój sportu na danym terenie. Zatem organ prawidłowo uzasadnił, dlaczego sponsorowanie tych klubów, o których mowa we wniosku, nie daje podstaw do zastosowania ulgi dla wspierających sport wynikających z art. 18ee ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT składek uiszczanych przez bank na rzecz międzynarodowej organizacji zrzeszającej instytucje zajmujące się obrotem instrumentami pochodnymi, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.447.2023.3.IG	14
Wypłacane należności, które będą objęte opinią o stosowaniu przez płatnika zwolnienia z poboru zryczałtowanego podatku dochodowego (opinia o stosowaniu preferencji), nie są brane pod uwagę przy kalkulacji progu 2 mln PLN, o którym mowa w art. 26 ust. 2e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 stycznia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.640.2023.1.EJ	14
Uznanie dodatkowego wynagrodzenia („earn-out”) wypłaconego zbywcy przedsiębiorstwa za wynagrodzenie za świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT. Prawo nabywcy do odliczenia kwoty podatku naliczonego związanego z zapłatą dodatkowego wynagrodzenia, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.699.2023.1.AWY	15
Przesłanki uznania robota za robota wykorzystywanego dla zastosowań przemysłowych w świetle przepisów dotyczących ulgi na robotyzację, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 stycznia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.633.2023.1.MK	15
Kwestia stosowania art. 28m ust. 3 w zw. z ust. 4 ustawy CIT odnośnie do wynagrodzenia wspólnika będącego prokurentem i odnośnie do samochodów wykorzystywanych do celów mieszanych przez wspólników, będących jednocześnie pracownikami spółki oraz pracowników spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 stycznia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.182.2022.9.AK	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak opodatkowaniu VAT sprzedaży nieruchomości gruntowych na rzecz dotychczasowych użytkowników wieczystych. Brak opodatkowania VAT dopłaty, o której mowa w art. 69a ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 stycznia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.685.2023.3.MSU	16
Brak obowiązku dokonania korekty podatku VAT naliczonego, w związku z wyburzeniem zabudowań znajdujących się na nieruchomości w celu realizacji inwestycji, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.723.2023.1.JG	17
Opodatkowanie VAT usług rozładunku towarów świadczonych na rzecz kontrahenta z Chin, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.555.2023.2.RM	18
Fundacja nie będzie zobowiązana do zapłaty podatku od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej, o którym mowa w art. 24a ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.512.2023.4.KW	18
Kwestia rozliczenia w kosztach podatkowych wydatków dotyczących inwestycji deweloperskiej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.664.2023.1.PK	18
Płatność kwoty pieniężnej ustalonej w treści umowy dokonana przez wykonawcę stanowi wynagrodzenie za usługi podlegające opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.648.2023.2.MM	19
Ustalenie momentu zaliczenia wydatków na nabycie uprawnień do emisji CO2 do kosztów uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.653.2023.1.DK	20

Kwestia opodatkowania VAT składek uiszczanych przez bank na rzecz międzynarodowej organizacji zrzeszającej instytucje zajmujące się obrotem instrumentami pochodnymi, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.447.2023.3.IG

1) Wnoszone przez bank składki z tytułu uczestnictwa w mającej siedzibę w USA międzynarodowej organizacji zrzeszającej instytucje zajmujące się obrotem instrumentami pochodnymi (A) będą stanowiły wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Członkostwo w A. zapewnia bankowi dostęp do fachowej wiedzy i monitoringu zmian legislacyjnych na rynku instrumentów pochodnych. Jako członek ww. organizacji bank może uczestniczyć w komitetach i grupach roboczych kształtujących zasady i warunki realizacji transakcji na instrumentach pochodnych oraz ma dostęp do opinii prawnych przygotowanych dla określonych jurysdykcji. Przystępując do A. bank otrzymał również dostęp do biblioteki elektronicznej z wzorami umów, definicjami dotyczącymi rodzajów transakcji, klauzul awaryjnych, stawek referencyjnych (benchmarków), metod wyceny transakcji dla zarządzania ryzykiem finansowym. Przy czym dostęp ten w pierwszym półroczu członkostwa jest bezpłatny, a po upływie tego okresu bank będzie uprawniony do skorzystania z 50% zniżki członkowskiej na jego zakup. Podmioty niebędące członkami A. również mogą skorzystać z ww. biblioteki, jednak po uiszczeniu stosownej opłaty. Wnieiona przez bank składka jest/będzie więc wynagrodzeniem za konkretne usługi świadczone dla banku. Należy zatem stwierdzić, że występuje tu bezpośredni związek pomiędzy zapłatą składki członkowskiej a świadczeniem ww. usług przez A. na rzecz banku. W przypadku członkostwa w A., za które ponoszone są opłaty na podstawie faktury wystawionej przez A., mamy do czynienia z transakcją ekwiwalentną – świadczenie w zamian za wynagrodzenie. Wypłatę określonej w umowie kwoty pieniężnej przez bank na podstawie otrzymanej faktury należy traktować jako zapłatę za wykonywane przez drugą stronę (A.) świadczenia, co wypełnia wskazaną przesłankę uznania za usługę w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

2) W niniejszej sprawie odnośnie do świadczonych na rzecz banku usług nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania

miejsca świadczenia usług wynikające z art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n ustawy VAT. W konsekwencji, do świadczonej na rzecz banku usługi mają zastosowanie ogólne ustalenia miejsca świadczenia wynikające z art. 28b ustawy VAT. A. nie posiada w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności. Skoro zatem A. świadczy przedmiotowe usługi na rzecz banku, czyli na rzecz czynnego podatnika VAT z siedzibą w Polsce, to miejscem świadczenia - a tym samym opodatkowania świadczonych usług (wszelkie dostępy, możliwość uczestniczenia w komitetach czy grupach roboczych, możliwość korzystania z biblioteki) - stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT, jest miejsce w którym bank posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. Polska. Bank jako zarejestrowany w Polsce czynny podatnik VAT, spełnia warunki określone w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy VAT. Co więcej skoro A. posiada siedzibę w innym kraju niż Polska (USA) oraz nie posiada na terytorium Polski stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, spełniony jest również warunek określony w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy VAT. Wobec powyższego, nabywając usługę od zagranicznego podmiotu, bank powinien rozpoznać w tym zakresie import usług, który będzie opodatkowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa na terytorium Polski w myśl art. 28b w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 9 ustawy VAT.

Wypłacane należności, które będą objęte opinią o stosowaniu przez płatnika zwolnienia z poboru zryczałtowanego podatku dochodowego (opinia o stosowaniu preferencji), nie są brane pod uwagę przy kalkulacji progu 2 mln PLN, o którym mowa w art. 26 ust. 2e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 stycznia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.640.2023.1.EJ

Jak wskazano w opisie sprawy, 17 sierpnia 2023 r. naczelnik US wydał dla podatnika opinię o stosowaniu przez płatnika (X) zwolnienia w poborze zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku dokonywania, w obowiązującym u płatnika roku podatkowym, wypłat dywidend na rzecz podatnika (X) z siedzibą w Czechach, których łączna kwota przekroczy kwotę określoną w art. 26 ust. 2e ustawy CIT. Opinia została wydana dla dywidend stąd brak obowiązku poboru podatku

u źródła według stawki krajowej od nadwyżki ponad limit 2 mln PLN dotyczy tylko należności wskazanych w opinii. W konsekwencji, w przyszłości wnioskodawca będzie dokonywać płatności, które będą objęte wydaną opinią o stosowaniu preferencji, jak również może dokonywać płatności, które nie są objęte tą opinią, ale które są objęte regulacją zawartą w art. 26 ust. 2e ustawy CIT. W myśl art. 26 ust. 2e ustawy CIT nakazującego pobrać zryczałtowany podatek, postanowienia tego przepisu stosuje się z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2g ustawy CIT. Regulacja ta przewiduje, że w przypadku przekroczenia kwoty 2 mln PLN, o której mowa w art. 26 ust. 2e ustawy CIT, płatnik może nie pobrać podatku na podstawie właściwej UPO, zastosować stawkę wynikającą z takiej umowy bądź zwolnienie na podstawie obowiązującej opinii o stosowaniu preferencji. Tym samym należy stwierdzić, że należności wypłacane przez wnioskodawcę, które będą objęte opinią o stosowaniu przez płatnika zwolnienia z poboru zryczałtowanego podatku dochodowego (opinia o stosowaniu preferencji), nie będą brane pod uwagę przy kalkulacji progu 2 mln PLN.

Uznanie dodatkowego wynagrodzenia („earn-out”) wypłaconego zbywcy przedsiębiorstwa za wynagrodzenie za świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT. Prawo nabywcy do odliczenia kwoty podatku naliczonego związanego z zapłatą dodatkowego wynagrodzenia, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.699.2023.1.AWY

1) Kwota „earn-out” będzie odrębną od umowy sprzedaży przedsiębiorstwa zapłatą za odrębne świadczenie – usługę. Tym samym należy przyjąć, że ryczałtowa część wynagrodzenia w wysokości ustalonej kwotowo w umowie jest związana z ceną ostateczną i zaakceptowaną, tzn. taką, za jaką zbywca zgodził się zbyć, a nabywca nabyć przedsiębiorstwo. Zatem, ewentualnie wypłacona zbywcy w przyszłości kwota „earn-out” nie będzie zwiększała wartości dokonanej transakcji zbycia Przedsiębiorstwa, tym samym nie zwiększy wartości transakcji nie podlegającej opodatkowaniu VAT. Zarówno w treści ustawy VAT, jak i przepisach wykonawczych, ustawodawca nie przewidział dla świadczonych usług, za które wynagrodzeniem jest kwota „earn-out”,

zwolnienia od podatku VAT. Zatem kwota „earn-out”, która może zostać wypłacona w przyszłości będzie stanowić wynagrodzenie za usługi podlegające opodatkowaniu VAT, niekorzystające ze zwolnienia z VAT.

2) W rozpatrywanej sprawie warunki do odliczenia podatku naliczonego będą spełnione i zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT spółce będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabytymi usługami, za które zapłaci wynagrodzenie - kwotę „earn-out”. Tym samym, jeśli w okresie rozliczeniowym kwota podatku naliczonego będzie wyższa od kwoty podatku należnego, spółka będzie miała prawo do otrzymania zwrotu tej różnicy na rachunek bankowy zgodnie z art. 87 ust. 1 ustawy VAT.

Przesłanki uznania roboty za robotę wykorzystywanego dla zastosowań przemysłowych w świetle przepisów dotyczących ulgi na robotyzację, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 stycznia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.633.2023.1.MK

Roboty wykorzystywane w celach magazynowych (właściwe przechowywanie, sortowanie), oraz dystrybucyjnych (kontrola zapasów, usprawnienie realizacji zamówienia) nie będą spełniały definicji roboty przemysłowej określonej w art. 38eb ust. 3 ustawy CIT, ponieważ nie będą wykorzystywane „dla zastosowań przemysłowych” (tj. w produkcji różnego rodzaju towarów i wyrobów), a tym samym nie będą mogły skorzystać z ulgi na robotyzację. Robot który będzie wspierał produkcję leków recepturowych poprzez gromadzenie i przechowywanie surowców, dostarczenie surowca z miejsca magazynowania i przechowywanie wyprodukowanych już leków recepturowych nie będzie robotem przemysłowym. Robot apteczny nie uczestniczy w procesie produkcji tylko wykorzystywany jest w związku z czynnościami magazynowymi i dystrybucyjnymi. W przypadku ulgi na robotyzację pojęcia „przemysł” oraz „zastosowania przemysłowe” powinny być rozumiane wyłącznie jako zastosowanie w przemyśle rozumianym jako ścisła produkcja (wytwarzanie) towarów, a nie szeroko, np. jako procesy zachodzące już po ich wyprodukowaniu, umożliwiające wejście tych towarów do

obrotu, w szczególności ich dystrybucję. Koncepcja przepisu art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy CIT nie zostanie przez wnioskodawcę zrealizowana w sytuacji, gdy zakupiony robot nie będzie wykorzystywany dla zastosowań przemysłowych, o których mowa w art. 38eb ust. 3 ustawy CIT. Opisanego we wniosku robota aptecznego nie można uznać za robota wykorzystywanego dla zastosowań przemysłowych, a tym samym spółka nie będzie mogła skorzystać z ulgi na robotyzację.

Kwestia stosowania art. 28m ust. 3 w zw. z ust. 4 ustawy CIT odnośnie do wynagrodzenia wspólnika będącego prokurentem i odnośnie do samochodów wykorzystywanych do celów mieszanych przez wspólników, będących jednocześnie pracownikami spółki oraz pracowników spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 stycznia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.182.2022.9.AK

1) Jeśli średnia wynagrodzeń z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 7, 8 i 9 ustawy PIT w spółce jest niższa od średniej GUS to średnia spółki będzie punktem odniesienia, zaś jeśli ww. średnia wynagrodzeń spółki jest wyższa od średniej GUS to średnia GUS będzie punktem odniesienia. Przy założeniu, że średnia wynagrodzeń z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 7, 8 i 9 ustawy PIT spółki jest niższa od średniej GUS to ukrytym zyskiem będzie nadwyżka wynagrodzenia brutto wypłaconego przez spółkę wspólnikowi z ww. tytułów ponad 5-krotność średniego wynagrodzenia brutto w spółce z ubiegłego miesiąca. Przy założeniu, że średnia wynagrodzeń z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 7, 8 i 9 ustawy PIT spółki jest wyższa od średniej GUS to ukrytym zyskiem będzie nadwyżka wynagrodzenia brutto wypłaconego przez spółkę wspólnikowi z ww. tytułów ponad 5-krotność średniego wynagrodzenia brutto ogłaszanego przez GUS za ubiegły miesiąc. Zaznaczyć należy, że są to kwoty brutto wynagrodzenia.

2) Natomiast wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji prokurenta, które nie stanowi wynagrodzenia o których mowa w art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 7, 8 i 9 ustawy PIT, nie będzie podlegało wyłączeniu na podstawie art. 28m ust. 4 pkt 1 ustawy CIT.

Wynagrodzenie wypłacane przez spółkę z tytułu pełnienia funkcji prokurenta będzie w całości stanowiło ukryte zyski w myśl art. 28m ust. 3 ustawy CIT i podlegało opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych.

3) Z art. 28m ust. 3 ustawy CIT jednoznacznie wynika, że ukryte zyski to świadczenia których beneficjentem, bezpośrednio lub pośrednio, jest udziałowiec, akcjonariusz albo wspólnik lub podmiot powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub z tym udziałowcem, akcjonariuszem albo wspólnikiem. Zatem wspólnicy spółki spełniają ww. definicję. Bez wpływu na powyższe pozostaje fakt, iż wspólnicy są równocześnie pracownikami spółki. Wykorzystywanie przez wspólników samochodów osobowych spółki zarówno do celów służbowych, jak i osobistych bez prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu będzie ukrytym zyskiem i będzie podlegało opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek zgodnie z art. 28m ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy CIT w wysokości 50% wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z użytkowaniem tych samochodów osobowych.

4) Wydatki i odpisy amortyzacyjne związane z użytkowaniem samochodu przez pracowników spółki do celów mieszanych (zarówno służbowych jak i prywatnych), którzy nie są wspólnikami lub podmiotem powiązany bezpośrednio lub pośrednio z podatnikiem lub wspólnikami spółki nie podlegają opodatkowaniu w ramach ryczałtu od dochodów spółek.

Brak opodatkowaniu VAT sprzedaży nieruchomości gruntowych na rzecz dotychczasowych użytkowników wieczystych. Brak opodatkowania VAT dopłaty, o której mowa w art. 69a ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 stycznia 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.685.2023.3.MSU

1) W analizowanej sprawie, dostawą towaru w rozumieniu przepisów ustawy VAT było ustanowienie prawa użytkownika wieczystego nieruchomości dla pierwotnego użytkownika wieczystego – z tą chwilą nastąpiło przeniesienie na użytkownika

wieczystego prawa do rozporządzenia nieruchomością jak właściciel. Zatem skoro prawo użytkownika wieczystego w odniesieniu do nieruchomości objętych zakresem wniosku, ustanowiono przed dniem 31 grudnia 1997 r., a więc przed wprowadzeniem przepisów, którymi ustawodawca objął tę czynność opodatkowaniem, to nie podlegało ono opodatkowaniu VAT, niemniej jednak nastąpiło przeniesienie prawa do rozporządzenia towarem jak właściciel. Okoliczności faktyczne sprawy świadczą, że przeniesienie na użytkownika wieczystego prawa do rozporządzenia nieruchomością jak właściciel w odniesieniu do przedmiotowych nieruchomości nastąpiło w chwili objęcia przez pierwotnego użytkownika prawa wieczystego użytkownika tych nieruchomości. Zatem, sprzedaż nieruchomości gruntowych na rzecz dotychczasowych użytkowników wieczystych nie może być traktowana jako ponowna dostawa tych samych nieruchomości, bowiem nie zostanie spełniona dyspozycja art. 7 ust. 1 ustawy VAT, tj. w opisanych transakcjach nie dojdzie do przeniesienia prawa do rozporządzenia towarami jak właściciel. W świetle przepisów art. 7 ust. 1 pkt 6 i pkt 7 ustawy VAT doszło już do dostawy tych nieruchomości na rzecz użytkowników wieczystych. Wobec tego sprzedaż nieruchomości gruntowych, o których mowa we wniosku na rzecz dotychczasowych użytkowników wieczystych, będąca w istocie przekształceniem prawa wieczystego użytkownika w prawo własności nieruchomości, stanowi jedynie zmianę tytułu prawnego do tych nieruchomości, nie wpływa natomiast na „władztwo rzeczy”, które użytkownicy wieczystości uzyskali przed dniem 31 grudnia 1997 r. W konsekwencji, sprzedaż nieruchomości na rzecz dotychczasowych użytkowników wieczystych, nie może być traktowana jako sprzedaż tego samego towaru. Zatem sprzedaż prawa własności nieruchomości gruntowych nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu przepisów ustawy VAT i nie podlega opodatkowaniu VAT. Powyższe jest wynikiem ustanowienia prawa użytkownika wieczystego dla nieruchomości gruntowych przed dniem 1 maja 2004 r.

2) Powyższe ma również zastosowanie w odniesieniu do dopłaty, o której mowa w art. 69a ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, związanej z ustano-

wieniem użytkownika wieczystego, która nie stanowi zmiany tytułu prawnego do nieruchomości, a tym samym nie wpływa na władztwo rzeczy. Wskazać należy, że dopłata, o której mowa w art. 69a ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, nie sposób powiązać z konkretnymi czynnościami podlegającymi opodatkowaniu VAT. Dopłata nie funkcjonuje samodzielnie, nie podlega opodatkowaniu jako odrębna kwota, lecz wyłącznie w odniesieniu do czynności, do której jest wypłacana. Jeżeli czynność, do której dopłata jest przyznawana nie jest czynnością podlegającą opodatkowaniu VAT, to i dopłata do tej czynności nie stanowi elementu ceny oraz nie może być włączona do podstawy opodatkowania.

Brak obowiązku dokonania korekty podatku VAT naliczonego, w związku z wyburzeniem zabudowań znajdujących się na nieruchomości w celu realizacji inwestycji, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.723.2023.1.JG

Samo wyburzenie zabudowań znajdujących się na nieruchomości 2, nie zmienia przeznaczenia tych obiektów, bowiem na ich miejscu powstanie nowa inwestycja (kompleks budynków i budowli) przeznaczona również do działalności opodatkowanej podatkiem VAT (wynajem lub sprzedaż). Transakcja sprzedaży będzie podlegała opodatkowaniu VAT, tym samym dostawa nieruchomości 2 zostanie zrealizowana w ramach czynności opodatkowanej VAT z zastosowaniem właściwej stawki VAT. Spółce natomiast będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktury otrzymanej od sprzedającego dokumentującej nabycie przedmiotu transakcji. Skoro w analizowanych okolicznościach nie dojdzie do zmiany przeznaczenia zabudowań tylko do ich wyburzenia celem budowy/realizacji nowej inwestycji wykorzystywanej do wykonywania czynności opodatkowanych podatkiem VAT, spółka nie będzie zobowiązana do dokonania w całości lub w części korekty podatku VAT wynikającego z faktur otrzymanych od sprzedającego 2 dokumentujących nabycie nieruchomości 2, odliczonego przez spółkę w związku z nabyciem tej nieruchomości.

Opodatkowanie VAT usług rozładunku towarów świadczonych na rzecz kontrahenta z Chin, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.555.2023.2.RM

W analizowanej sprawie, spółka świadczy usługi rozładunku towarów na rzecz podatnika, w rozumieniu art. 28a ustawy VAT (firma chińska). Kontrahent z Chin (usługobiorca) nie posiada stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, dla którego to stałego miejsca prowadzenia działalności są świadczone przez spółkę usługi polegające na rozładunku towarów. Jednocześnie, przedstawione okoliczności sprawy pozwalają przyjąć, że w odniesieniu do świadczonych usług rozładunku towarów nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia określone w art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n ustawy VAT. Oznacza to, że do świadczonych przez spółkę usług rozładunku towarów znajduje zastosowanie ogólna zasada ustalania miejsca świadczenia wyrażona w art. 28b ustawy VAT. W związku z powyższym miejscem świadczenia i opodatkowania usług rozładunku towarów - stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT - jest miejsce, w którym usługobiorca posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. Chiny. W konsekwencji, usługi rozładunku towarów świadczone przez spółkę na rzecz kontrahenta z Chin nie będą podlegały opodatkowaniu VAT w Polsce. Tym samym, faktury wystawione przez spółkę na rzecz klienta z Chin w ogóle nie powinny zawierać polskiej stawki podatku VAT, powinny natomiast zawierać adnotację „odwrotne obciążenie”.

Fundacja nie będzie zobowiązana do zapłaty podatku od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej, o którym mowa w art. 24a ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.512.2023.4.KW

Fundacja rodzinna będzie zwolniona z podatku od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT. Tym samym fundacja nie będzie zobowiązana do zapłaty podatku od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej, o którym mowa w art. 24a

ust. 1 ustawy CIT, od dochodów z dywidend wypłacanych spółce przez spółkę typu start-up. Konsekwencją zwolnienia wynikającego z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT jest brak obowiązku prowadzenia rejestru zagranicznych jednostek, o którym mowa w art. 24a ust. 13 ustawy CIT, jak również zaewidencjonowania zdarzeń zaistniałych w zagranicznej jednostce kontrolowanej w ewidencji odrębnej od ewidencji rachunkowej, o którym to obowiązku jest mowa w art. 24a ust. 13a ustawy CIT.

Kwestia rozliczenia w kosztach podatkowych wydatków dotyczących inwestycji deweloperskiej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.664.2023.1.PK

1) Wydatki dotyczące: i) założenia i utrzymania rachunku powierniczego na realizowane przedsięwzięcie deweloperskie w tym m.in. prowizję bankową za otwarcie rachunku powierniczego, inne opłaty dot. rachunków powierniczych; ii) kontroli zakończenia poszczególnych etapów przedsięwzięcia przez bank związane z procedurą wypłaty środków z rachunku powierniczego; iii) wykonania infrastruktury technicznej i drogowej na terenie nieruchomości, na której realizowane jest przedsięwzięcie (np. droga wewnętrzna dojazdowa do lokali); iv) wykonania instalacji wodno-kanalizacyjnej, gazowej i elektrycznej oraz budowy przyłącza ciepłego, przyłącza do sieci elektroenergetycznej, instalacji wodno-kanalizacyjnej; v) zagospodarowania terenu wokół budynku (tereny zielone, place zabaw, chodniki, drogi dojazdowe); vi) umów deweloperskich, umów przedwstępnych, umów sprzedaży lokali, miejsc postojowych i pomieszczeń przynależnych, w tym także wypisów aktu notarialnego wydawanych przy zawarciu umów deweloperskich, umów przedwstępnych, umów sprzedaży oraz koszty sądowe w postępowaniu wieczystoksięgowym - są ściśle związane z procesem inwestycyjnym, tj. budową lokali, miejsc postojowych i powierzchni przynależnych. Służą one bowiem „wytworzeniu” przedmiotów realizowanej przez spółkę sprzedaży. Tym samym, wydatki te są ponoszone bezpośrednio w celu uzyskania przysporzeń (przychodów) ze sprzedaży lokali mieszkalnych/użytkowych znajdujących się w budowanych budynkach. Do ww. wydatków znajdzie zastosowanie art. 15 ust. 4 ustawy CIT. Za-

tem ww. wydatki mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodu w momencie, w którym osiągnięty zostanie odpowiadający im przychód, tj. w momencie uzyskania przychodu ze sprzedaży lokali, miejsc postojowych, powierzchni przynależnych czyli w dniu przeniesienia prawa własności na nabywcę w postaci aktu notarialnego.

2) Nie można natomiast, zgodzić się ze stanowiskiem, że wydatki poniesione na: i) zajęcie pasa drogowego dla celów budowlanych w związku z przedsięwzięciem deweloperskim; ii) marketing i reklamę w mediach dotyczące wyłącznie przedsięwzięcia inwestycyjnego, takie jak doradztwo w zakresie obsługi marketingowej, ekspozycja materiałów marketingowych na billboardach, kampanie reklamowe, projekty banerów i stoisk reklamowych, reklamy prasowe, ogłoszenia w serwisach mieszkaniowych, druk materiałów reklamowych; iii) zarządzanie sprzedażą kalkulowane jako prowizja ze sprzedaży lokali, powierzchni przynależnych oraz miejsc postojowych - również winny zostać zakwalifikowane do kosztów bezpośrednio związanych z przychodami. Wydatki te wykazują związek z prowadzoną działalnością, nie jest to jednak związek bezpośredni, czyli przekładający się wprost na wartość (wysokość) przychodów ze sprzedaży. Wydatki te nie mają bowiem bezpośredniego odzwierciedlenia w osiągniętych przychodach, a więc takich których nie można przypisać do konkretnego przychodu, jakkolwiek ich poniesienie warunkuje ich uzyskanie. Tego rodzaju koszty, chociaż niewątpliwie związane są z osiąganymi przychodami, nie pozostają w uchwytym związku z konkretnymi przychodami. Zatem ww. wydatki powinny być traktowane dla celów podatkowych (co do zasady) jako tzw. koszty pośrednie potrącalne na zasadach określonych w art. 15 ust. 4d ustawy CIT, tj. w dacie ich poniesienia, bowiem w sposób pośredni będą wpływać na przychody. Powyższe wydatki ponieszone przez spółkę nie przekładają się wprost (w sposób bezpośredni) na przychody ze sprzedaży przedsięwzięcia deweloperskiego. Powyższe koszty odnoszą się do całości kształtu działalności spółki i związane są z jej funkcjonowaniem.

Płatność kwoty pieniężnej ustalonej w treści ugody dokonana przez wykonawcę stanowi wynagrodzenie za usługi podlegające opodatkowaniu

VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 8 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.648.2023.2.MM

1) Opodatkowaniu VAT będzie podlegało tylko to świadczenie (usługa), w przypadku którego istnieje konsument, tj. odbiorca świadczenia odnoszący z niego choćby potencjalną korzyść. Dopóki nie istnieje podmiot, który odnosiłby lub powinien odnosić konkretne korzyści o charakterze majątkowym związanym z danym świadczeniem, dopóty świadczenie to nie będzie usługą podlegającą opodatkowaniu VAT. Warunek dotyczący odpłatności zostanie spełniony. Spółka zobowiązała się zrzec wszystkich roszczeń wynikających z Projektu A., w zamian za wynagrodzenie uiszczone przez wykonawcę w kwocie ustalonej w ugodzie. Zapłata wynagrodzenia oparta jest o wzajemny stosunek zobowiązaniowy pomiędzy stronami i stanowi określone w pieniądzu wynagrodzenie za zrzeczenie się roszczeń oraz zaniechanie dalszego ich dochodzenia przez spółkę. W konsekwencji świadczenie usługi zrzeczenia się roszczeń jest bezpośrednio związane z (...). A zatem spełniony zostanie również drugi warunek, zgodnie z którym świadczenie musi wynikać z wyraźnego stosunku zobowiązaniowego. Opodatkowaniu VAT podlegają tylko takie transakcje, w ramach których występuje możliwość do zidentyfikowania beneficjenta. W przedmiotowym świadczeniu beneficjentem tym jest wykonawca, wobec którego spółka w zamian za uiszczenie (...) zobowiązała się zaniechać dochodzenia roszczeń w związku z Projektem A. Wykonawca tym samym zakończył spór gospodarczy i zabezpieczył się przed dalszymi roszczeniami spółki. Zatem niewątpliwie po stronie wykonawcy doszło do uzyskania korzyści. Przedmiotowe świadczenie nie posiada cech odszkodowania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego. W tym miejscu należy wskazać, że przepisy podatkowe nie definiują pojęcia „odszkodowania”. A zatem, w opisanym stanie faktycznym, płatność kwoty pieniężnej ustalonej w treści ugody dokonana przez wykonawcę na rzecz spółki na podstawie zawartej ugody, stanowi na gruncie VAT wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, podlegające w konsekwencji opodatkowaniu VAT.

2) Spółce będącej liderem konsorcjum spółek (wykonawca) będzie przysługiwało, na

podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT prawo do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku z nabyciem od spółki usługi, której zakres wynika z treści umowy i za którą wynagrodzenie spółki stanowi uzgodniona kwota.

Ustalenie momentu zaliczenia wydatków na nabycie uprawnień do emisji CO2 do kosztów uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 stycznia 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.653.2023.1.DK

Wydatki poniesione na nabycie uprawnień do emisji przeznaczonych do umorzenia, związane są w sposób bezpośredni z przychodami spółki uzyskiwanymi z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Wo-

bec tego, wydatki te stanowią bezpośrednio koszty uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 4 ustawy CIT. Oznacza to, że w opisywanej sprawie spółka dla celów podatkowych powinna rozpoznawać koszty zakupu uprawnień do emisji, co do zasady w roku podatkowym w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody. Wyjątek od tej zasady stanowią koszty poniesione po dniu określonym w art. 15 ust. 4b ustawy CIT, tj. po dniu złożenia sprawozdania finansowego lub zeznania podatkowego (w sytuacji, gdy podatnik nie jest zobowiązany do złożenia sprawozdania finansowego), które są potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, za który sporządzane jest sprawozdanie finansowe lub składane zeznanie.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

